

חבל השלום - חלוציות מדומה

התוכנית ליישב את מתיישבי סיני, המועמדים לפינוי, בחולות הנודדים של חלוצה - הינה ברכה-לבטלה מכל הבחינות * עדיף להפנות את משאבי ההתיישבות המצומצמים ל"עיבוי" ממשי בבקעת-הירדן, ביהודה ובשומרון ולחזק המערך העירוני ברמת הגולן

— מאת ד"ר עמי הוד ישראלי —

לאחר שממשלת ישראל החליטה לעקור את 19 ישובי חבל ימית ומרחבישלה תוך היענות מלאה להצו ולסחיטתו של הנשיא סאדאת — נזרקה תחילה התוכנית הנאזרחות של "חבל השלום", שיעקרה — העתקת הישובים שיעקרו לעברו המזרחי של הנגב המיונהלו בין הנגב לסיני והצמרתם למערכת-ספר הדישה אל מול פני סיני.

תוכנית זו, שספק רב אם פרי טיה עובדו וקוויה הכלליים שורר טטו, אינה אלא שליפה-מן-המור תו, האופיינית כלי-כך לממשלת ישראל. תחילה מורדת ההנחתה המדינית, המשרה תדהמה על כל הגורמים, ולאחר מכן — נזרקה סיסמה חדשה, שנועדה להקן כביכול חלק מהמעוות ור-הפיית רוח-חלוציות מחודשת בקרב המתיישבים המתוסכלים והמאוכזבים.

□ הענף נכרת

תוכנית "חבל-השלום" לא תצלה משום שבאשר-יבוארשונה לא שאלו את פי המועמדים ה"פוטנציאליים" קרי — חלוצי חבל-ימית ומרש"ל, הללו אינם מוודות שניתן לטלטלן להכא ולהתם. הליכת מרביתם מעבר ל"קו הירוק" על מנת להתחיל בחיים חדשים תוך היענות ל"צוים הלאומיים" — נעשתה מ"תוך הכרה מלאה ודחף מצפוני, וזאת בניגוד לעלילותיהם של המלעיוס למיניהם, שראו ב"הליכה זו את הרחורי ליבם — דריפה אחר בצע-כסף, ממשלת ישראל לא שאלה את פי המת יישבים והתחמקה ממושכות מכל מגע ומתן הסברים, מדוע עליהם להתפנות חרף ההבטחות המפורשות שהוענקו להם. עתה באה הממשלה ומציבה, כביכול, אתגר חדש לנעקרים מבלי ש"יתן דעתה, כי במרידיה כ"ר תה, למעשה, את הענף החלוצי שאותו התחייבה לטפח ולהרי חיב. הן מבחינה פסיכולוגית והן מבחינה מוראלית, יצקה מ"ר שלת ישראל קיתונות של צור גנים על שלהבת ההתלהבות ור נכונות ההגשמה האישית. בל תתפלא איפוא, אם לתוכניתיה הערשילאנית לא ימצאו מועמדים; ודאי שהישועה לא תצמח לה מקרב אנשי "שלום עכשיו", שלדידם השלום של סאדאת הינו הערובה לשלום ולבטחון.

אולם גם מעבר לאיריניה הכרוכה בהיפוך היוצרות של ממשלת "הליכוד" — הרי ש"חבל-השלום" המיועד הינו ברכה-לבטלה מבחינת עצמו ור בזבוז המשאבים הלאומיים, ה"מצטמקים והולכים בלא-הכי. "חבל ימית" (כמיליון דונם) נועד בשעתו להתמוג עם "חבל אשכול" (כ"42 אלף דונם) ור ליצור את "המפעל הדרומי" של מדינת ישראל. תוכנית הפיתוח ה"דור-חבלית אמורה היתה למוג שירותי תשתית, מיתאר וכלי כלה, החל משנת 1971, כש-היעד העיקרי שהוצב היה זירוף תהליך האיכלוס המירבי מהטעם הבטחוני, שעניינו — עיבוי טריו דמוגרפי-יהודי בין צפון-סיני לבין רצועת-עזה. המפור צצת משיפת אוכלוסיה — מטרת התוכנית, שנוסחה ור בוצעה ע"י חטיבת ההתיישבות של ההסתדרות הציונית, ה"ת וותה כדלקמן: (א) הגדלת ה"אוכלוסיה היהודית במרחב; (ב) יצירת רצף התיישבותי יהודי מצפון הנגב ומערבו עד לחוף הים בצפון-סיני; (ג) הת-אמת אמצעי-הייצור וענפי ה"תעסוקה לנתונים האקולוגיים והעלאת רמת-החיים של האוכ-ליסיה באזור.

העיקרית השתרעה מערבית ל-נגב, היינו באגף הצפוני-מזרחי של קידמת-סיני, ומרחב זה, ה"חשוב גם כשטח-התכנסות של עוצבות שריון, אמור להינטש ולהימסר למצרים.

עיון במפה מלמד, כי השטח המצוי מדרום לקו הישובים כרם-שלום — גבולות — צאלים

בהכשרת שטחי-יישומן ובהק"צאת מיכסות-מים יקרות מהמש"אבים הלאומיים המצומצמים. בסופו-של-דבר, אם מתכוונת הממשלה לחזק את אחיזתנו ב"גבול המזרחי ובאזורי "האוטר נומיה", כ"יאו עדיף לרכז את התקציבים ההתיישבותיים ור למקדם לצרכי עיבוי של ממש התיישבות בבקעת-הירדן, ב"רכסי-ההרים של יהודה ושומ"ון, וכן לחזק את המערך ה"דמוגרפי-העירוני בגולן, הסכר"מים שהוקצו עד כה למטרות"אלה הם בבחינת לעג לרש (דב"

רי מתתיהו דרובלס, יו"ר מח"לקת ההתיישבות של הסוכ"נות). תקציבים ועומים שיו"ר לפו טיפון-טיפין הן ל"חבל-השלום", הן לבקעה ולהר, הן לגולן, וכמוכן לפריסת הת"ש תית הצבאית החדשה בנגב — יחטיאו את מטרותם ולא יקדמו את תוכנית-השלום, שממשלת בגין אמונה עליה ומאמינה בה, ומכיוון שכך, מיטב להתרכז ב"עיקר ולנטוש את הדמיונות ה"פרחים על ישובים קלאיים ערטילאיים במרחבי ישימון טרשיים וחולות-נודדים.

□ שטח מצומצם

שני היעדים הראשונים היו בטחוניים-דמוגרפיים במהותם, ושניהם איבדו את תכליתם ל"אחר החלטת הפינוי. יתרה מ"זאת: המשבצות שתוכננו עבור "חבל אשכול" (חלקו הנגבי של